

Remuntada èpica a Can Gibert: d'un 0-4 al 5-4 en 25 minuts

L'equip local, segons el seu entrenador, no havia fet una mala primera meitat, però «errors a l'hora de finalitzar l'acció» no els havien permès materialitzar les oportunitats de perill: «Nosaltres no estàvem encertats quan arribàvem a l'àrea i ells sortien molt bé a les transicions», explicava Lechuga, recordant, a més, les accions dels gols visitants: «Ens van fer tots els gols a pilota parada, tres amb córners i faltes laterals i un de penal. Les faltes eren rigoroses i això va fer enfadar l'afició, perquè a més van acabar amb gol». El tècnic va voler remarcar que «el resultat no feia justícia amb què s'havia vist al terreny de joc» i que l'actitud de l'equip era bona tot i les estocades rivals. Fos merescut o no, la realitat era que al descans el marcador assenyalava un concloent 0-4. «No vaig esbrincar els meus jugadors ni em vaig posar a cridar després de la primera meitat. Vam tenir una xerrada més de tu a tu al vestidor, vaig demanar que ningú fes la guerra pel seu costat i vaig estar parlant amb les peces encarregades d'aixecar l'equip perquè fessin un pas endavant i per reconduir la situació», comentava Gerard Lechuga. Tenir la personalitat per encarar una segona part amb 0-4 al marcador és tasca complicada per a qualsevol, però «la unió» entre cos tècnic i jugadors va donar els seus fruits amb una remuntada històrica. Lechuga va fer un triple canvi al descans per intentar capgirar la situació, però el moment goleador encara es va fer esperar. No va ser fins al minut 65 quan el Can Gibert iniciaria la seva remuntada, que acabaria culminant en poc més de 25 minuts, amb el 5-4 de Jabbie. «Tot el desencert que vam tenir en la primera meitat se'ns va girar a favor al segon temps. Vam tenir nou ocasions i vam fer cinc gols, també vam estavellar una pilota al pal», deia el tècnic gironí. Sergi Pascual va ser l'autor del primer gol quan faltaven 25 minuts pel final. Ni un minut havia passat quan Mahamadou Jabbie feia el segon i posava la por al cos al Torroella, i el mateix Jabbie feia el tercer des dels onze metres, d'un penal que Gerard Lechuga qualificava de «rigorós». En només cinc minuts el Can Gibert s'havia posat a un gol (3-4) i els visitants estaven desenaixats intentant assimilar com se'ls hi havia complicat així l'encontre en un tres i no res. «Amb el que no comptàvem era fer el 4-4 tan aviat i encara teníem deu minuts per davant per intentar fer el cinquè» comentava Lechuga recordant el quart gol, anotat per Musa Camara. Havia de ser a l'afegit la cirereta del pastís. Minut 92, falta favorable als locals. Jabbie es va dirigir cap a la pilota. Sabia de la responsabilitat que tenia a les seves botes. Ja havia ajudat el seu equip a empatar el duel amb dues dianes i volia rematar el que havia començat. Amb la cama dreta va etzibar una puntada tremenda a la pilota que entrava pel pal esquerre de la porteria del Torroella, desencadenant la bogeria màxima i acabant tots els jugadors, tant els del terreny de joc com els de la banqueta i tot l'estaff tècnic, que van acabar a un córner celebrant i acabant d'assimilar tot el que havia passat. «A la zona de les banquetes els àrbitres no et deixen moure massa, però després del cinquè gol vaig demanar permís per anar-ho a celebrar amb ells i em va dir que sí, que cap problema, que després de molts anys arbitrant era la primera vegada que veia una cosa així», explicava emocionat Gerard Lechuga recordant el gol de la remuntada. Afició i equip van ser un en aquell moment, ja que mai van els seguidors van abandonar la grada i van mantenir la confiança en els jugadors locals. Ni la competència de tot un Girona-Osasuna a la mateixa hora va frenar el públic de l'equip del barri de Can Gibert. Al vestidor, un cop acabat l'encontre, la imatge era una altra: «la plantilla estava molt animada i contenta després del mal rotlló i el silenci que s'havia viscut al descans. La junta va entrar al vestidor i ens va dir que no els féssim patir així mai més», deia en to de broma el preparador, i afegia «ens han convidat a un sopar i això encara va fer saltar més d'alegria a la plantilla». «Tot i que ens faci molta il·lusió guanyar un partit així, no deixen de ser tres punts i hem de tornar a pensar en la lliga. Ens hem allunyat una mica del descens i el pròxim partit ens n'anem a la Garrotxa amb la mateixa ambició», remarcava Lechuga, que tot i l'emoció manté els peus a terra i que és conscient que, tot i que mai oblidarà un encontre com aquest, falta molt de campionat i tots els partits tenen el mateix valor. El Can Gibert es medirà al Sant Jaume Olot B dissabte que ve per buscar deixar encara més enrere les places perilloses i somiar a acostar-se als llocs de dalt. El Torroella rebrà el Banyoles diumenge. Tots dos equips estan empatats a 19 punts en la classificació de Primera Catalana, setens i vuitens.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/01/13/remuntada-epica-can-gibert-dun-125632494.html>